

[Rager.]

formentlig ikke er i Stand til, saadan som Amager nu engang ligger: med Vand mellem København og Amager, og saaledes som Havnens Udvikling har været, at udnytte til høj Bebyggelse. Det er jo Københavns Kommunes Hensigt, at der kun skulde bo ca. 15 000 Mennesker i en forholdsvis lav Bebyggelse, og det betyder jo selvfølgelig ogsaa et Offer fra Kommunens Side paa dette Omraade.

Med Hensyn til det andet foreliggende Forslag, om en Dæmning til Rømø, skal jeg anbefale dets Gennemførelse. Det forekommer mig at være en rigtig Handling, naar et saadant Arbejde kan udføres med Udsigt til Fordel i den Udstrækning, som den nedsatte Kommission har fundet det, da at udføre det i Sønderjylland, ogsaa under Hensyn til den Arbejdsløshed, der er der. Man har foretaget saadanne Arbejder Syd for Grænsen og, saa vidt jeg har kunnet skønne af Kommissionsbetænkningen og af de Billeder, der findes i den, ogsaa med visse Resultater.

Jeg skal ikke bedømme, hvad der kan komme ud af Spørgsmaalet her oppe nordpaa. Dette at bringe 700 Mennesker i Forbindelse med Land og skaffe deres Produkter en bedre Pris og en lettere Afsætning berettiger jo ikke forretningsmæssigt til Anvendelsen af de Midler, der er Tale om her, men der er andre Ting, der efter min Mening er vigtigere, og som gør, at jeg fuldt og helt kan stille mig bag dette Forslag.

Jeg komplimenterer det ærede Medlem Hr. Korsgaard for den ypperlige Maade, hvorpaa han stillede sig bag ved dette Forslag. Han har i Virkeligheden paa een Gang sagligt gennemkritiseret en Ting og samtidig som anden Ordfører stillet sig bag ved den. Jeg hørte jo ogsaa med Interesse, hvorledes det ærede Medlem kom ind paa det Side-spor, som jeg synes, 3die og 4de Spor til Roskilde er i denne Forbindelse. Men jeg skal ellers ikke gøre Bemærkninger til det ærede Medlems Udtalelser. Jeg synes, de kan staa alene.

Der regnes med, at man i to Aar faar beskæftiget ca. 1 200 Mennesker; naar vi tænker paa, at der i De samvirkende Fagforbund er 450 000 Medlemmer, er det jo ikke meget. Det var det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram ganske rigtigt inde paa;

1/4 pCt., det er ikke meget, men man maa jo ikke glemme, at der ud over det direkte Arbejde her indirekte sættes en Mængde Hænder i Sving; jeg vil jugere det til at være omtrent lige saa mange. Det maa man jo ikke glemme, naar man skal bedømme, hvad der kommer ud af det. Og saa falder jo i hvert Fald det ene af Arbejderne et Sted, hvor jeg tror, det vil betyde meget, at der gøres en stærk og positiv Indsats.

Jeg skal henstille, at vi faar en hurtig og velvillig Udvalgsbehandling af det foreliggende Dobbeltforslag, saa at vi snarest kan faa det ført igennem.

Valdemar Thomsen: Om begge de Foretagender, som det foreliggende Lovforslag angaar, kan det siges, at de er Udslag af Regeringens onde Samvittighed over for Arbejdsløshedsspørgsmaalet. Vi fra vor Side har saa ofte givet Udtryk for, hvordan Problemet burde løses, nemlig gennem en tilbunds-gaaende Rentesaenkning, gennem Spredning af Købekraften over Befolkningens brede Lag og først og fremmest gennem dette at give Landbruget, Landets Hovederhverv, taalelige Arbejds-vilkaar og rimelige Indtjeningsmuligheder. Jeg vil derfor kort og godt sige til Ministeren, at vor Medvirkning til noget saa uproduktivt som det, der her er foreslaaet, skal man ikke regne med.

Schmidt: De faa Bemærkninger, som jeg gerne vil gøre til dette Forslag, skal knytte sig til den anden Del, altsaa Dæmningen til Rømø. Og hvad jeg har at sige, vil jeg gerne sige for at anbefale Forslaget.

Der er maaske ikke meget at tilføje til det, der allerede er sagt til Anbefaling, men der blev jo ogsaa sagt flere Ting, der netop ikke var egnet til at anbefale. Allerstørst anbefaler jeg dette Forslag, fordi det kommer Nordslesvig til gode, og saa mener jeg, at der taler meget for dette Forslag. Ikke maaske de økonomiske Synspunkter, det kan godt være, at de ikke er alt for godt underbyggede, men naar man skaber Eksistensmuligheder for Mennesker, nye Eksistensmuligheder, naar man skaber noget af intet — for det er det, man gør her; hvor der intet Land er, bliver der Land —, saa skabes der Værdier, som har